

Elective Surgery

1. Dr. Arthur W. Perry, *Straight Talk About Cosmetic Surgery*, Yale University Press (2007), pg. 30

The risk of dying in *any* surgical procedure is between 1 in 250,000 and 1 in 500,000. This is similar to the risk of dying in a plane crash. In contrast, the chance of being involved in a fatal car accident was estimated at 1 in 2,000 in a study of the California highway system, and 1 in 5,000 nationwide.

Certain procedures are more risky than others. Certainly, the risk of death during eyelid surgery is much lower than the 1 in 50,000 risk of dying during liposuction. In a study of twenty-three office surgery deaths in Florida between January 2000 and May 2004, the American Society of Plastic Surgeons found that the death rate was about 1 in 16,000 procedures overall. An interesting statistic emerges when this information is critically analyzed: the death rate for non-board-certified plastic surgeons, and other doctors such as dermatologists, was 1 in about 11,000 procedures; the death rate was three times lower, about 1 in 35,000, in patients operated on by board-certified plastic surgeons.

2. Talmud, Bava Metzia 112a

"ואליו הוא נשא את נפשו" - מפני מה עלה זה בכבש ונתלה באילן ומסר את עצמו למיתה - לא על שכרו?

"For this he puts his life on the line (Devarim 24:15)" – Why did this person climb the ramp, become suspended from the tree, and give his life over to death? Was it not for his wages?

3. Rabbi J. David Bleich (21st century USA), *Contemporary Halakhic Problems*, Volume 1 Page 122

Although every therapy is fraught with danger, the hazards of treatment are specifically sanctioned when incurred in conjunction with a therapeutic protocol. Accordingly, the practice of the healing arts may be permitted even if designed simply for the alleviation of pain.

4. Rabbi Yaakov Breisch (20th century Switzerland), *Chelkat Yaakov Choshen Mishpat* 31:8

מבואר בשבת ל"ב דיולדת בחזקת סכנה... הכי יעלה על הדעת לומר דאשה אינה רשאי לינשא ולהוליד בנים מפני שמכניסה עצמה לסכנה להיות יולדת?... כך הוא מנהגו של עולם, וכיון דדשו בו רבים שומר פתאים ד', והרבה מצינו בש"ס לענין סכנה והשתא דדשו בו רבים שומר פתאים ד'... והכ"נ לענין זה כיון דכבר דשו בו רבים לילך להרופאים אף שנתוח בחזקת סכנה, שומר פתאים ד', ועינינו רואין ב"ה שרובא דרובא מהחולאים שעושין להם נתוח (השם יצילנו) מתרפאים.

It is clear in Shabbat 32 that a woman is in danger when giving birth... Could one entertain the thought that a woman could not marry and give birth because she thereby endangers herself?... That is the way of the world, and since the public does it, "Gd guards the fools." We have found this stated frequently in the Talmud regarding danger, "Since many people trample on it, 'Gd guards the fools.'"... So too here, since the masses trample on it, going to doctors even though surgery is dangerous, Gd guards the fools. Our eyes see, thank Gd, that the great majority of patients for whom this surgery is done (Gd save us) are healed.

5. Rabbi Eliezer Waldenberg (20th century Israel), *Tzitz Eliezer* 11:41:9

ברור דאין לך אלא חידושו במקום שהחבלה באה כדי לרפאות ולהשיב אבידת גופו, ויוצא מכלל זה חבלה לשם גוי ויופי שאין בה כל השבה של אבידת הגוף אם כי לחבול כדי לשנותו לפי טעמו ולהתחכם על הצורה שחקק בו יוצרו או כדי לחדש נעוריו ולסתור גזירת מלכו של עולם, ועל אחת כמה דנעלה מכל ספק שאסור לו לאדם בהחלט להכניס את עצמו עבור כך לשום סכנה כל שהיא...

It is clear that one can only permit the novelty which is directly taught, to heal and restore the loss of one's body. This excludes wounding for the sake of beauty, which does not restore the loss of the body, but only wounds it to alter it as one wishes and to be clever regarding the form engraved by its Creator, or to renew its youth and contradict the decree of the Monarch of the world. How much more so is it beyond doubt that one certainly may not introduce himself into any danger for this...

6. Talmud, Bava Kama 91b

מאן תנא דשמעת ליה דאמר: אין אדם רשאי לחבל בעצמו?... האי תנא הוא, דתניא: אמר ר"א הקפד ברבי, מה ת"ל: וכפר עליו מאשר חטא על הנפש? וכי באיזה נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין.

The view that says one may not harm himself matches the view of R' Elazar haKappar BeRebbi, who said: "Why does the Torah say that the Nazirite must bring an offering to atone for the sin he committed 'against a life?' Against whose life has he sinned?! It is because he pained himself by withdrawing from wine."

7. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Shulchan Aruch Yoreh Deah 241:3

אם אין שם אחר לעשות והוא מצטער, הרי הוא מקיזו וחותרך לו כפי מה שירשוהו לעשות.

Where no one else can do it and the father is in pain, the son should let blood and cut him as he permits.

8. Rabbi Moshe Feinstein (20th century USA), Igrot Moshe Choshen Mishpat 2:66

ולכן נראה מזה שיש להתיר להנערה ליפות עצמה אף שהוא ע"י חבלה כיון שאינו דרך נציון ובזיון אלא אדרבה לטובתה.

It appears that there is room to permit this woman to beautify herself, even though it occurs via wounding, since the wounding is not performed in a manner of victory or humiliation, but - just the opposite! - for her benefit.

Cosmetic Surgery

9. Devarim 22:5

לֹא־יִהְיֶה כְּלֵי־גִבֹר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבֹּשׁ גִּבֹר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה...

A man's implement shall not be on a woman, and a man shall not wear a woman's garment...

10. Talmud, Nazir 59a

שלא ילבש איש שמלת אשה וישב בין הנשים ואשה שמלת איש ותשב בין האנשים

A man shall not wear a woman's dress and sit among the women, and a woman shall not wear a man's dress and sit among the men.

11. Rambam (12th century Egypt), Sefer haMitzvot, Prohibition 40

ודע שזאת הפעולה, כלומר היות הנשים מתקשטות בתכשיטי האנשים או האנשים בתכשיטי הנשים, פעמים תיעשה לעורר הטבע לזמה כמו שהוא מפורסם אצל הזונים. ופעמים ייעשה למינים מעבודת עבודה זרה כמו שהוא מבואר בספרים המחברים לזה.

Know that this activity, meaning having women ornament themselves with men's ornaments and having men ornament themselves with women's ornaments, is sometimes done to awaken one's nature to illicit sexual behavior, as is known among those who stray. And sometimes it is practiced as part of idolatry, as is explained in texts on the subject.

12. Talmud, Shabbat 50b

מגרר אדם גלדי צואה וגלדי מכה שעל בשרו בשביל צערו אם בשביל ליפות אסור

A man may scrape off layers of dirt or scabs from his flesh to mitigate pain, but not for beauty.

13. Tosafot (13th-14th century Western Europe) to Shabbat 50b **בשביל**

ואם אין לו צער אחר אלא שמתבייש לילך בין בני אדם שרי דאין לך צער גדול מזה.

If he is in no pain other than being embarrassed to walk among people, it is permitted; there is no greater pain.

14. Rabbi Menasheh Klein (20th century Slovakia, USA), Mishneh Halachot 4:247

מבואר דהיכא דאית ליה צער שמתבייש מבני אדם אין בו משום לא ילבש ולפ"ז במי שיש לו כתמים נמי אם מתבייש מפני זה בין בני אדם מותר להעביר

It is clear that one who is in pain, embarrassed to be among people, is not subject to "A man shall not wear". Therefore, a man who has marks and is therefore embarrassed to be among people may remove them.

15. Rabbi Yosef Karo (16th c. Israel), Rabbi Moshe Isserles (16th c. Poland), Shulchan Aruch YD 182:1

המעביר שער בית שחי ובית הערוה... היו מכין אותו מכת מרדות. בד"א, במקום שאין מעבירין אותו אלא נשים, כדי שלא יתקן עצמו תיקון נשים. אבל במקום שמעבירין אותו גם האנשים, אם העביר אין מכין אותו. הגה: ואפילו לכתחלה שרי. רק החברים נמנעים בכל מקום.

A man who removes armpit or pubic hair... would receive the penalty for rebellion against rabbinic law. This is only where only women remove it, lest he practice feminine improvements. Where men also remove it, he is not punished for removing it. Rama: He may even do it ab initio; only *chaverim* abstain everywhere.

16. Rabbi Yehoshua Falk (16th century Poland), Perishah to Yoreh Deah 182:5

נראה דר"ל אנשים עכו"ם, דכיון דנהוג נהוג ולמדין ממנהג העכו"ם. גם יש לומר דעל ישראל קאמר, דהיכי דהנהיגו כן כולם יחד אין מוחין בידם.

It appears that this means non-Jews; since they do this, they do it, and we learn from non-Jewish practice. One could also say he is speaking of Jews, that where they all do it as one, we do not protest.

17. Talmud, Taanit 20b

אמר לו ריקה כמה מכוער אותו האיש שמא כל בני עירך מכוערין כמותך אמר לו איני יודע אלא לך ואמור לאומן שעשאני כמה מכוער כלי זה שעשית

He said to him: Empty one! How ugly is this man; are all of the people in your city as ugly as you?

He replied: I don't know; go tell the Craftsman who made me, "How ugly is this implement You made!"

18. Rabbi Yehudah Loeb (Maharal) (16th century Poland, Moravia, Prague), Beer haGolah 2:10

כמו שהיה כח הטבע פועל בגזירת ד' יתברך, והיה כח הטבע פועל בששת ימי ראשית מה שראוי אל הטבע, כך האדם מצד השכל אשר בו, שהוא על הטבע, ופעולתו דבר שאינו טבעי...

Just as Nature operates at Divine decree, and Nature functioned during the six days of Creation as is appropriate for Nature, the same applies to the actions of a person, with his brain which is above Nature and with his deeds which are not of Nature...

19. Talmud, Berachot 19b

גדול כבוד הבריות שדוחה [את] לא תעשה שבתורה. ואמאי? לימא אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ד' (משלי כא)! תרגמה רב בר שבא קמיה דרב כהנא בלאו דלא תסור. אחיכו עליה, לאו דלא תסור דאורייתא היא! אמר רב כהנא גברא רבה אמר מילתא לא תחיכו עליה, כל מילי דרבנן אסמכינהו על לאו דלא תסור ומשום כבודו שרו רבנן...

"Dignity is so great that it overrides a biblical prohibition." But why not apply Proverbs 21:30, "There is neither wisdom nor understanding nor counsel opposite Gd!" Rav bar Sheva explained before Rav Kahana: The prohibition here is that of, "Do not stray [from the words of the sages]."

They laughed at Rav bar Sheva; the prohibition of "Do not stray" is itself biblical!

Rav Kahana said: When a great man says something, do not laugh at him. The sages linked all of their words to the prohibition of "Do not stray", and for a person's dignity they permitted violation.

20. Rabbi Eliyahu Bakshi-Doron (21st century Israel), Binyan Av 2:55:3

אדם פרטי שמחליט לכבד את עצמו ונוהג בגאווה שאינו נושא שק או קופה, כבודו משום שיקולים פרטיים אינו יכול לפטור אותו, או לדחות איסור דרבנן... אדרבא שיכבוש מידותיו ולא יבטל המצוה

The honour of an individual who decides to honour himself and be arrogant, refusing to carry a sack or box [to return it], is based on personal calculations and he cannot thereby exempt himself or override a rabbinic prohibition... Just the opposite, he should conquer his character and not cancel the mitzvah.

Permanent Makeup: Five potential reasons for leniency

21. Rabbi J. David Bleich, *Medical and Cosmetic Tattooing*, Tradition 42:4 (2010)

http://traditionarchive.org/news/_pdfs/0058-0095.pdf

22. Mishnah Makkot 3:6

הכותב כתובת קעקע כתב ולא קעקע קעקע ולא כתב אינו חייב עד שיכתוב ויקעקע בדיו ובכחול ובכל דבר שהוא רושם

One who writes *ketovet ka'aka*: One who writes but does not do *ka'aka*, or who does *ka'aka* but does not write, is not liable until he writes and does *ka'aka* with ink or *k'chol* or anything which makes a mark.

23. Rashi to Makkot 21a

כותב תחלה על בשרו בסם או בסיקרא ואח"כ מקעקע הבשר במחט או בסכין ונכנס הצבע בין העור לבשר ונראה בו כל הימים. "קעקע" פויינטורירי"ר. ואסור לכתוב שום כתיבה בעולם על בשרו בענין זה שכך גזירת הכתוב.

He first writes on his skin with an ink, and then engraves his skin with a needle or blade, and the dye enters between the skin and the flesh and remains visible forever. *Ka'aka* is *pointurer*. One may not write anything on his flesh in this manner, for the text has decreed it.

24. Rambam (12th century Egypt), *Mishneh Torah*, *Hilchot Avodah Zarah* 12:11

כתובת קעקע האמורה בתורה הוא שישרט על בשרו וימלא מקום השריטה כחול או דיו או שאר צבעונים הרושמים, וזה היה מנהג העכו"ם שרושמין עצמן לעבודת כוכבים כלומר שהוא עבד מכור לה ומורשם לעבודתה...

The *ka'aka* writing mentioned in the Torah is that one cuts his flesh and fills the cut with ink or other marking dyes. This was the practice of idolaters, marking themselves for idolatry, as if to declare that he is a slave sold to it, marked for its service...

25. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), *Shulchan Aruch Yoreh Deah* 180:1

כתובת קעקע, היינו ששורט על בשרו וממלא מקום השריטה ב[כ]חול או דיו או שאר צבעונים הרושמים.

Ka'aka writing is where one cuts his flesh and fills the cut with ink or other marking dyes.

26. Rabbi Shabbtai haKohen (17th century Poland), *Shach to Yoreh Deah* 180:1

וה"ה כתב בצבע תחלה ואח"כ שורט במקום צבע

The same applies if he writes with dye first and then cuts the place where the dye is.

27. Rabbi Aharon haLevi (13th century Spain), *Sefer haChinuch* 253

וכתב אפילו אות אחת בכל מקום שבגופו בענין זה שאמרנו, שיהיה חקוק ורשום באחד ממיני הצבעין הרושמין...

If one writes even one letter on part of the body in the manner described, engraved with a marking dye...

28. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), *Shulchan Aruch Yoreh Deah* 180:3

מותר ליתן אפר מקלה על מכתו.

One may put ash from a fire on a wound.

29. Rabbi Shabbtai haKohen (17th century Poland), *Shach to Yoreh Deah* 180:6

מכתו מוכיח עליו שאינו עושה משום חקות העובדי כוכבים אלא לרפואת המכה:

His wound demonstrates that he is not doing this as idolatry, but to heal the wound.

30. Rabbi J. David Bleich, *Medical and Cosmetic Tattooing*, *Tradition* 42:4 (2010), pg. 84

The logic underlying Hatam Sofer's position is readily grasped. Rabbinic injunctions are quite specific. The Sages interdicted only specifically delineated categories of behavior. Those categories, according to Hatam Sofer, are not overlapping. The Sages prohibited indelible laceration and they also forbade utilitarian tattoos. But they did not enact an additional and more comprehensive edict prohibiting tattoos that are at once utilitarian and unpigmented.